

*Til § 41**(lov om tilsyn med firmapensionskasser)*

Den gældende § 9 i lov om tilsyn med firmapensionskasser bestemmer, at krav, der er grundede i pensionsløftet, forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Bestemmelsen henviser til, at reglerne i §§ 1-3 i 1908-loven i øvrigt finder anvendelse. Bestemmelsen svarer til § 29 i forsikringsaftaleloven.

Lov om tilsyn med firmapensionskasser foreslås ændret som følge det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), der bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Det foreslås, at § 9 i lov om tilsyn med firmapensionskasser ophæves. Det vil medføre, at de pågældende krav vil forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dettes § 28.

Forslaget om at ophæve bestemmelsen er endvidere en konsekvens af forslaget til ændring af forsikringsaftalelovens § 29, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, hvorved de særlige forældelsesfrister på forsikringsområdet ophæves. Baggrunden herfor er, at der ikke fortsat er særlige hensyn, der taler for kortere forældelsesfrister på forsikringsområdet, og at den foreslåede nye forældelseslov som udgangspunkt også bør gælde på forsikringsaftalelovens område. De øvrige særlige forældelsesregler, som foreslås indsat i forsikringsaftaleloven, er ikke relevante i forhold til krav omfattet af den gældende § 9 i lov om tilsyn med firmapensionskasser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 42**(lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger)*

Den gældende § 12 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger bestemmer, at krav på betaling som følge af lovens §§ 9 og 11 forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. Bestemmelsen henviser til, at reglerne i §§ 1-3 i 1908-loven i øvrigt finder anvendelse. Bestemmelsen svarer til § 29 i forsikringsaftaleloven.

Lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger foreslås ændret som følge det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), der

bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Det foreslås, at § 12 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger ophæves. Det vil medføre, at de pågældende krav vil forældes efter reglerne i forslaget til ny forældelseslov, jf. dettes § 28.

Forslaget om at ophæve bestemmelsen er endvidere en konsekvens af forslaget til ændring af forsikringsaftalelovens § 29, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, hvorved de særlige forældelsesfrister på forsikringsområdet ophæves. Baggrunden herfor er, at der ikke fortsat er særlige hensyn, der taler for kortere forældelsesfrister på forsikringsområdet, og at den foreslåede nye forældelseslov som udgangspunkt også bør gælde på forsikringsaftalelovens område. De øvrige særlige forældelsesregler, som foreslås indsat i forsikringsaftaleloven, er ikke relevante i forhold til krav omfattet af den gældende § 12 i lov om ligebehandling af mænd og kvinder inden for de erhvervstilknyttede sikringsordninger.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

*Til § 43**(lov om arbejdstageres opfindelser)*

Har en arbejdstager gjort en opfindelse, som denne må anses at være nået til gennem sin tjeneste, er arbejdsgiveren berettiget til at kræve retten til opfindelsen overdraget til sig, såfremt udnyttelsen af opfindelsen falder inden for virksomhedens arbejdsområde. Samme ret har arbejdsgiveren, hvis arbejdstagerens opfindelse angår en nærmere angiven opgave, som virksomheden har stillet den pågældende, jf. reglerne i § 5 i lov om arbejdstageres opfindelser.

Erhverver arbejdsgiveren retten til en af arbejdstageren gjort opfindelse, er arbejdstageren som udgangspunkt berettiget til rimelig godtgørelse, jf. lovens § 8, stk. 1 og 2.

Det er fastsat i den gældende § 8, stk. 3, i lov om arbejdstageres opfindelser, at kravet på fastsættelse af godtgørelse forældes på 5 år i overensstemmelse med 1908-loven, idet forældelsesfristen regnes fra det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren har tilkendegivet, at han ønsker at erhverve opfindelsen.

Lov om arbejdstageres opfindelser foreslås ændret som følge det samtidig fremsatte forslag til lov om forældelse af fordringer (forældelsesloven), der bl.a. indebærer, at 1908-loven ophæves, jf. § 29, stk. 2, i forslaget til ny forældelseslov.

Det foreslås, at § 8, stk. 3, i lov om arbejdstageres opfindelser ophæves. Det vil medføre, at krav på godt-